

Sojusz Lewicy
Demokratycznej

Przyjazna Polska otwarta na świat

[Polska polityka zagraniczna]

2011

**Sojusz Lewicy
Demokratycznej**

**Przyjazna Polska
otwarta na świat**

1. Co proponujemy Polakom w obszarze polskiej polityki zagranicznej?

Ponosząc odpowiedzialność za państwo, Sojusz Lewicy Demokratycznej przykładał w minionych dwóch dekadach wielką wagę do skutecznego prowadzenia polskiej polityki zagranicznej.

To właśnie w okresie dwukrotnych rządów lewicy Polska stała się członkiem Unii Europejskiej (2004 r.) oraz Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju – elitarnego klubu państw Zachodu (1996 r.). Wówczas też Polska została zaproszona do członkostwa w NATO (1997 r.). Lewicowe rządy potrafiły umiejętnie układać relacje z naszymi sąsiadami. Nie do przecenienia była zdolność polskiej lewicy do zapewnienia konsensusu najważniejszych sił politycznych w kraju względem kluczowych zagadnień polityki zagranicznej Polski. Wszystko to sprzyjało transformacji systemowej i rozwojowi Polski, które okazały się wielkim sukcesem naszego narodu.

Od 2005 roku – wraz z przejściem pełni władzy przez konserwatywną prawicę – polska polityka zagraniczna uległa wynaturzeniu, stając się narzędziem wyrażania ksenofobicznych i pseudoimperialnych dążeń części elit politycznych. Wzbudzanie społecznych lęków przed domniemaną wrogością naszego otoczenia międzynarodowego okazało się sposobem PiS na „mobilizację” własnego elektoratu. Towarzyszyło temu bezkompromisowe przypisywanie prawicy „monopolu na patriotyzm”, negujące w zasadzie prawo opozycji do wyrażania własnego rozumienia polskiej racji stanu. Zamierała rzeczowa debata na temat polityki zagranicznej RP, zastępowana propagandową kampanią prezydenta i rządu. Kampanią pełną miraży, hasła i bufonady. Było to szczególnie widoczne w polskiej polityce wschodniej. Dążenie do współpracy różnych sił politycznych w kreowaniu spójnej polityki zagranicznej Polski odeszło do przeszłości. Nasze państwo traciło z trudem wypracowaną pozycję międzynarodową. Polityka zagraniczna przestała służyć rozwojowi kraju.

Obywatele w wyborach parlamentarnych i prezydenckich odrzucili taki projekt polityczny. Dlatego, w ostatnich kilku latach polska polityka zagraniczna uległa korzystnej ewolucji. Oznaczało to pośrednio realizację szeregu postulatów wysuwanych również przez Sojusz Lewicy Demokratycznej. Polska powróciła do odgrywania pozytywnej i kreatywnej roli w Unii Europejskiej, co – w okresie rządów SLD – przyczyniło się do europejskiego sukcesu Polski. Poprawie uległy relacje Polski z Niemcami i Rosją. Próbowano zrationalizować stosunki ze Stanami Zjednoczonymi, utrzymując ich bliski sojuszniczy charakter. Pojawiła się szansa, by Polska odzyskała autorytet wśród państw Europy Środkowej i Wschodniej, odchodząc od pseudomocarstwowego mesjanizmu i autokreacji jako lidera regionu na rzecz gotowości do partnerskiej współpracy z sąsiadami.

Powyższe osiągnięcia polskiej polityki zagranicznej mogą zostać zmarnotrawione przez polską prawicę, ponownie spychając nasz kraj do roli „chorego człowieka Europy”, stawiającego na kontrowersje i konflikty, a przez to izolowanego i ośmieszanego na arenie międzynarodowej. Mimo istotnego wkładu lewicy w kreowanie polityki zagranicznej Polski w minionym dwudziestolecu i przyczynieniu się do „cywilizacyjnego skoku” naszego kraju, prawicowe rządy – zarówno PiS, jak i PO – nie uznają za pożądane, by wspólnie z lewicą budować konsensus w tej sferze życia publicznego.

Sojusz Lewicy Demokratycznej zapewni utrwalenie pozytywnych tendencji w polskiej polityce zagranicznej i wzbogacenie jej o elementy, których nie wypracowała obecnie rządząca koalicja PO – PSL. Zaliczyć do nich należy przede wszystkim:

- ➔ **stworzenie spójnej „Strategii polityki zagranicznej RP”, w której przedstawione zostaną interesy narodowe Polski oraz instrumenty ich realizacji tak na poziomie strategicznym, jak i operacyjnym;**
- ➔ **konsultacje ze wszystkimi siłami politycznymi w kraju na temat kształtowania polskiej polityki zagranicznej;**
- ➔ **wypracowanie czytelnego stanowiska Polski w odniesieniu do przyszłości integracji europejskiej;**
- ➔ **przystąpienie do Karty Praw Podstawowych UE;**

- **przedstawienie polskiego stanowiska w kwestii nowego ładu międzynarodowego**, zwłaszcza w sferze społeczno – gospodarczej; podkreślenie znaczenia prawa międzynarodowego i sprawiedliwego ładu ekonomicznego; wprowadzenie globalnego podatku od międzynarodowych przepływów kapitałowych i przeznaczenie uzyskanych w ten sposób środków na pomoc rozwojową dla państw najuboższych;
- **zwiększenie roli służby zagranicznej w intensyfikacji wymiany handlowej** i działalności inwestycyjnej; promocję polskiej przedsiębiorczości;
- **kreowanie marki „Polska” w świecie** w sposób nowoczesny i skoordynowany;
- **opracowanie otwartej i humanitarnej polityki migracyjnej RP**, odpowiadającej rozwiązaniom wspólnotowym, pozwalającej skutecznie unikać ekonomicznej, społecznej i kulturowej alienacji imigrantów;
- **wycofanie, w porozumieniu z sojusznikami, polskiego kontyngentu wojskowego z Afganistanu**;
- **powrót Polski do udziału w operacjach pokojowych ONZ**, co dotychczas podnosiło prestiż naszego kraju w świecie;
- **odbudowanie stosunków z państwami spoza strefy euroatlantyckiej**, zwłaszcza że ich rola w światowej gospodarce i polityce ogromnie wzrosła;
- **potrzebę uspołecznienia polskiej polityki zagranicznej**, między innymi poprzez rozbudowę systemu doradztwa dla polityki zagranicznej RP (rola środowisk eksperckich, akademickich) oraz współdziałanie z organizacjami pozarządowymi i stowarzyszeniami społecznymi; znaczącą rolę w budowaniu więzi z innymi państwami powinna odgrywać polska oświata i nauka poprzez rozbudowanie kontaktów młodzieży oraz systemy stypendialne; należy również skuteczniej wykorzystywać dotychczasowe osiągnięcia w tym zakresie, nawiązując kontakty z obcokrajowcami wykształconymi wcześniej w Polsce, co może mieć korzystny wpływ na relacje z szeregiem nawet odległych geograficznie państw, np. z Wietnamem, Chinami, czy państwami Afryki.

Polityka zagraniczna to ważny obszar działalności państwa, coraz silniej powiązany z polityką wewnętrzną. Sojusz Lewicy Demokratycznej stawia na aktywne wykorzystanie narzędzi państwa w tej sferze życia publicznego w celu zapewnienia bezpieczeństwa oraz szybkiego rozwoju naszego kraju i jego obywateli. Dla SLD wartością nadrzędną przy formułowaniu i prowadzeniu polityki zagranicznej jest polska racja stanu. Sojusz dążyć będzie do zbudowania narodowego konsensusu w tej kwestii, uznając ponadpartyjną zgodę w obszarze polityki zagranicznej za istotny warunek wysokiego autorytetu i pozycji Polski na arenie międzynarodowej.

Sojusz Lewicy Demokratycznej gwarantuje prowadzenie stabilnej, przewidywalnej i pragmatycznej polityki zagranicznej, opartej na wartościach demokratycznych, wolnej od historycznych, szkodliwych dla państwa resentymentów i uprzedzeń. Nasz cel to bezpieczeństwo oraz dalszy rozwój Polski i Unii Europejskiej poprzez szeroką współpracę międzynarodową, aktywną, zrównoważoną i przewidywalną politykę zagraniczną. Będziemy pracować na rzecz Polski cieszącej się szacunkiem w Europie i na świecie oraz zdolnej wpływać na polityczne, gospodarcze i społeczne procesy zachodzące w naszym otoczeniu międzynarodowym adekwatnie do posiadanego potencjału.

Strategiczne cele polskiej polityki zagranicznej oparte są na trzech filarach:

- ➔ polityce europejskiej;
- ➔ relacjach z sąsiadami oraz pozostałymi państwami regionu Europy Środkowej i Wschodniej;
- ➔ stosunkach euroatlantyckich, kontaktach z czołowymi państwami i ugrupowaniami integracyjnymi innych regionów świata oraz udziale w rozwiązywaniu problemów globalnych.

SLD zamierza wzmocnić w polskiej polityce zagranicznej jej wymiar ekonomiczny. We współczesnym świecie państwa rywalizują o pozycję międzynarodową także w wymiarze ekonomicznym. Dlatego polityka i gospodarka są ze sobą ściśle powiązane i współzależne. Orientacja ekonomiczna stała się punktem odniesienia w innych sferach

działalności: dyplomatycznej, konsularnej, kulturalnej, czy naukowej. Angażuje osoby zajmujące czołowe stanowiska państwowe. Można powiedzieć, iż ekonomiczny wymiar polityki zagranicznej uzyskał w rozwiniętych krajach zachodnich oraz w nowo powstających światowych potęgach gospodarczych status jednego z głównych instrumentów decydujących o rozwoju, modernizacji i miejscu państwa na arenie międzynarodowej. Bardziej efektywne wykorzystanie gospodarczego wymiaru polityki zagranicznej nabiera szczególnego znaczenia w świetle pogarszających się warunków rozwoju i stanu finansów publicznych. Istnieje więc potrzeba nadania procesowi ekonomizacji polityki zagranicznej rangi jednego z priorytetów, uwzględniając usprawnienie istniejącego systemu prawnego oraz harmonizację sprzecznych interesów resortowych.

Sojusz Lewicy Demokratycznej przywiązuje dużą wagę do utrzymania więzi Polonii z Macierzą. To z inicjatywy lewicy Senat RP ustanowił 2 maja Dniem Polonii i Polaków za Granicą. Przemyslenia wymaga polityka wobec Polonii. Wprowadzenie przez prawicowe rządy Karty Polaka przyczyniło się do różnicowania środowisk polonijnych i napięć w stosunkach dwustronnych z niektórymi państwami ościennymi oraz pogorszenia sytuacji i ograniczenia praw naszych Rodaków do zachowania i kultywowania swojej tożsamości i tradycji – między innymi na Białorusi i Litwie.

Obrońcą prawa naszych Rodaków za granicą do zachowania i kultywowania swojej tożsamości i tradycji to istotna powinność państwa polskiego. W tym kontekście należy wspierać postulaty mniejszości polskiej także na Litwie oraz Białorusi. Jednocześnie, SLD opowiada się przeciw polityce rządu RP, różnicującej białoruskich Polaków w zależności od przynależności organizacyjnej.

2. Polityka europejska

W najlepiej pojętym interesie Polski leży pogłębianie i poszerzanie integracji w ramach Unii Europejskiej. Będziemy skutecznie godzić polskie interesy narodowe z interesami UE jako całości.

Polska musi być obecna w debacie na temat przyszłości integracji europejskiej. Umacnianie UE i pogłębianie procesu jej integracji powinno być fundamentem polskiej polityki zagranicznej. Zadanie to jest szczególnie ważne na tle pojawiających się tendencji do spowalniania działań integracyjnych, budowania Europy „dwóch prędkości”, osłabiania polityki spójności europejskiej oraz zauważalnego wzrostu egoizmów narodowych. **Polska powinna szczególnie:**

- **dążyć do zbudowania partnerskich stosunków z dużymi krajami europejskimi**, decydującymi o kształcie i kierunkach rozwoju wspólnego projektu europejskiego, poprzez swoją aktywność, inicjatywność w proponowaniu rozwiązań i budowanie sojuszy dla ich realizacji;
- **współdziałać na rzecz przezwyciężenia kryzysu finansowego UE z zachowaniem socjalnego wymiaru polityki europejskiej;**
- **pogłębiać integrację europejską i zmniejszać deficyt demokracji w UE**, między innymi poprzez wzmacnianie uprawnień Parlamentu Europejskiego oraz zwiększanie roli parlamentów narodowych w procesie stanowienia prawa unijnego;
- **ograniczać proces zamykania się we własnym kręgu państw strefy euro**, a jednocześnie dążyć – po właściwym przygotowaniu – do przyjęcia waluty euro;
- **aktywnie uczestniczyć w procesie wypracowywania nowych, dynamicznych form integracji**, będących odpowiedzią na kryzysy finansowe, w tym: wspólnej polityki finansowej UE i mechanizmów zapobiegających kryzysom walutowym;
- **wspierać rozwój i czynnie uczestniczyć we Wspólnej Polityce Zagranicznej i Bezpieczeństwa UE**, a także pracować na rzecz podniesienia zdolności operacyjnych w ramach Wspólnej Polityki

Bezpieczeństwa i Obrony; działać na rzecz porozumienia UE z NATO w dziedzinie obronności;

- ➔ **wykorzystać naszą prezydencję w drugiej połowie 2011 roku do utrwalenia wizerunku Polski jako kreatywnego członka wspólnoty europejskiej**, poczuwającego się do odpowiedzialności za przyszłość całej Unii, ale i umiającego harmonijnie, w zgodzie z potrzebami wspólnymi, zabezpieczyć swoje interesy, szczególnie ekonomiczne;
- ➔ **doprowadzić do ratyfikacji Karty Praw Podstawowych UE bez żadnych ograniczeń czy zastrzeżeń**, co leży w interesie polskiego społeczeństwa.

Polska wizja Unii Europejskiej musi obejmować model cywilizacyjny, dzięki któremu możliwe będzie tworzenie ładu międzynarodowego opartego na poczuciu odpowiedzialności i globalnej solidarności, myśleniu w kategoriach siedmiomiliardowej ludzkości. Jednocześnie – by UE mogła rozwijać się harmonijnie – należy dalej umacniać solidarność europejską, przeciwdziałając narodowym egoizmom. Dzielenie dobrobytu leży w interesie Europy i globu.

Modernizacja polskiej gospodarki będzie wymagała stałego wsparcia z funduszy europejskich także w następnej perspektywie budżetowej na lata 2014–2020. W najbliższym czasie rozpocznie się przegląd budżetu Unii Europejskiej, mający wyznaczyć priorytety dla następnego okresu finansowego. Oznacza to konieczność pełnej mobilizacji politycznej i dyplomatycznej dla zachowania wśród priorytetów budżetowych Unii wydatków związanych z pokonywaniem różnic w poziomie rozwoju gospodarczego państw członkowskich.

Polska powinna być również promotorem nowych inicjatyw i instrumentów realizacji programu Partnerstwa Wschodniego UE w celu tworzenia państwom wschodnioeuropejskim systemu zachęt, który będzie mobilizował partnerów do podejmowania wyborów politycznych i ekonomicznych zgodnych z wartościami i regulacjami europejskimi. Istotna wydaje się liberalizacja reżimu wizowego UE względem obywateli państw wschodnioeuropejskich – należy skończyć z zamknięciem wizowym Unii na bliskich nam kulturowo i cywilizacyjnie Europejczyków ze Wschodu.

Pozytywną rolę odegrał Trójkąt Weimarski, obejmujący Polskę, Niemcy i Francję. Należy ożywić jego działalność, uzupełniając spotkania na szczycie współpracą na szczeblu parlamentarnym, młodzieżowym oraz organizacji pozarządowych i stowarzyszeń społecznych.

3. Relacje z sąsiadami oraz pozostałymi państwami regionu Europy Środkowej i Wschodniej

Sąsiedzi Polski oraz – szerzej – państwa naszego regionu stanowią naturalnych partnerów do współpracy oraz sojuszników dla polskich inicjatyw i działań na arenie międzynarodowej. Relacje z tymi krajami należy pogłębić, rozwijając praktyczną współpracę międzyrządową oraz społeczną z aktywnym udziałem organizacji pozarządowych.

W ostatnich latach istotnej poprawie uległy stosunki z naszymi dwoma kluczowymi sąsiadami: Niemcami i Rosją. Proces ten należy kontynuować. **Stale umacnianie stosunków z Niemcami powinno być budowane na fundamencie wspólnych starań o dalszą integrację Unii Europejskiej i wszechstronny rozwój relacji dwustronnych**, od kooperacji politycznej na wszystkich szczeblach, współpracy gospodarczej, naukowej i kulturalnej po kontakty międzyludzkie, turystyczne i sportowe.

Szczególną uwagę w nadchodzących latach należy poświęcić dokonaniu zasadniczego postępu w stosunkach z Federacją Rosyjską. **Istnieje historyczna szansa na wypracowanie nowej formuły współpracy polsko-rosyjskiej. Musi się to przełożyć na ożywienie kontaktów gospodarczych, kulturalnych, młodzieżowych oraz stworzenie klarownej bazy prawnej dla wszechstronnej kooperacji. Polska – jedno z większych państw członkowskich Unii Europejskiej – może także wypełnić pozytywną i konstruktywną rolę w budowaniu partnerstwa UE – Rosja.** Polska powinna wspierać rosyjskie plany wszechstronnej modernizacji,

zbliżające ten kraj do świata zachodniego. Popieramy unijny projekt otwarcia obwodu kaliningradzkiego dla swobodnego przepływu ludności.

Powinniśmy zdawać sobie sprawę, że proces dochodzenia do jakościowej zmiany stosunków polsko-rosyjskich nie będzie ani łatwy, ani natychmiastowy, między innymi z racji oporów różnych wpływowych środowisk politycznych po obu stronach. Władze rosyjskie dają ostatnio liczne sygnały, że chcą pokonać historyczne przeszkody i psychologiczne obciążenia wzajemnych relacji. Probierzem stała się kontynuacja procesu destalinizacji w Rosji. Od rosyjskich partnerów oczekujemy rozwiązań zgodnych z prawdą historyczną, które umożliwią zamknięcie tragicznego rozdziału epoki stalinowskiej w relacjach między naszymi państwami. Szczególnie dotyczy to zbrodni katyńskiej.

Na wzór Trójkąta Weimarskiego powinien być rozwijany Trójkąt obejmujący Polskę, Niemcy i Rosję, który mógłby przyjąć nazwę Trójkąta Kaliningradzkiego, czyli miasta symbolizującego powiązania historyczne tych trzech państw i narodów. W ramach tego Trójkąta szczególnie rolę mogłaby odgrywać współpraca polityczno – wojskowa oraz szeroko rozumiane bezpieczeństwo europejskie. W ten sposób wsparlibyśmy ideę bezpieczeństwa kooperatywnego w relacjach NATO z Rosją.

Stałym zadaniem polskiej polityki zagranicznej powinien być rozwój stosunków z pozostałymi bliższymi i dalszymi sąsiadami z Europy Środkowej i Wschodniej: Ukrainą, Białorusią, Czechami, Słowacją, Litwą, Łotwą, Estonią, Węgrami, Rumunią, Mołdową, Bułgarią Słowenią, Chorwacją, Serbią, Czarnogórą, Bośnią i Hercegowiną oraz Macedonią. W dalszym ciągu należy także zacieśniać współpracę w ramach **Grupy Wyszehradzkiej** oraz przyspieszać proces pojednania w relacjach z Ukrainą.

Troska o bezpieczeństwo i rozwój naszego kraju uzasadnia konieczność aktywnego wspierania wszelkich procesów służących modernizacji europejskiego Wschodu. Polska polityka wschodnia powinna dążyć do rozszerzania obszaru stabilności i integracji na wschód od naszych granic tak, by mieć „Zachód na Zachodzie i Zachód na Wschodzie”. Efektywność tej polityki będzie zależała w głównej mierze od umiejętności budowania sojuszy w ramach Unii Europejskiej.

4. Stosunki transatlantyckie i globalne

Do żywotnych interesów Polski należy kontynuowanie ścisłego sojuszu i wszechstronnej współpracy ze Stanami Zjednoczonymi oraz umacnianie NATO jako – obok UE – gwaranta bezpieczeństwa narodowego i europejskiego. Wymaga to budowy pozycji i zaufania do Polski w NATO oraz pogłębienia współpracy wojskowej z uwzględnieniem realnych możliwości Polski i interesów jej bezpieczeństwa, włącznie z udziałem w ewentualnych misjach zagranicznych.

Z pola zainteresowania polityki zagranicznej Polski nie mogą zniknąć problemy globalne w rodzaju bezpieczeństwa energetycznego, bezpieczeństwa informatycznego, zmian klimatycznych, migracji, głodu, chorób cywilizacyjnych, bezrobocia, czy terroryzmu międzynarodowego. Polska może umocnić swoją pozycję także poprzez promocję dialogu międzykulturowego. Wszystkie te wyzwania powinny angażować nasz kraj na miarę jego możliwości i wpływu na ich rozwiązanie.

Polska powinna brać aktywny udział w definiowaniu, ocenie i przeciwdziałaniu zjawiskom kryzysowym współczesnego świata. Dostrzegać, iż obecny globalny kryzys finansowy to także kryzys wartości i instytucji kształtujących obecny ład międzynarodowy.

Sojusz Lewicy Demokratycznej – formacja socjaldemokratyczna – opowiada się za polityką promującą bardziej sprawiedliwy porządek międzynarodowy, oparty na demokracji i poszanowaniu praw człowieka oraz uwzględniający potrzeby państw z innych regionów świata. Wymaga to, między innymi, reformy kluczowych międzynarodowych instytucji politycznych i gospodarczych: Organizacji Narodów Zjednoczonych, Międzynarodowego Funduszu Walutowego, Banku Światowego, Światowej Organizacji Handlu. Aby przełamywać negatywne skutki globalizacji, należy wspierać państwa rozwijające się, pamiętając o tym, że ważną cechą współczesności jest współzależność. Istotnym elementem nowego ładu stać się powinien podatek od międzynarodowych transakcji kapitałowych.

Działając na rzecz zapobiegania i rozwiązywania konfliktów międzynarodowych, Polska powinna kontynuować politykę zaangażowania w misjach stabilizacyjnych, decydując się także na powrót do udziału w operacjach pokojowych ONZ. Wysyłanie wojsk polskich za granicę powinno jednak być przedmiotem publicznej debaty i społecznej kampanii informacyjnej. Ostateczną decyzję powinien podejmować w tej sprawie Sejm RP. Za istotne uznać trzeba ograniczenie stosowania siły w stosunkach międzynarodowych i respektowanie nadrzędnej roli prawa międzynarodowego, zwłaszcza przez mocarstwa.

Ważnym zadaniem dla naszej polityki zagranicznej w najbliższych latach stanie się efektywne rozwijanie stosunków z państwami Azji, Afryki i Ameryki Łacińskiej, zwłaszcza z tak zwanymi wschodzącymi rynkami. Europa jest dla Polski najważniejsza, ale w polityce zagranicznej powinniśmy eliminować podejście europocentryczne. W systemie międzynarodowym zachodzą strukturalne zmiany, zwłaszcza w sferze ekonomicznej. Pojawiły się i umacniają nowe filary światowej gospodarki w postaci Chin, Indii, Brazylii, wraz z Rosją i RPA tworzących grupę BRICS. Powinno nas to skłonić do zdynamizowania stosunków gospodarczych i politycznych z tymi państwami. Należy też wziąć pod uwagę rosnące znaczenie regionalnych liderów ekonomicznych, takich jak państwa ASEAN, Turcja, Republika Korei. Polska nie może nie dostrzegać nowych realiów międzynarodowych, co wymaga zaktywizowania jej oddziaływań względem tych podmiotów oraz nadania tym relacjom zdecydowanie bardziej pragmatycznego charakteru. Ponadto, Polska może wnieść aktywny wkład w transformację systemową szeregu państw rozwijających się, przekazując swoje doświadczenia w tym zakresie.

5. Plan naszych działań

5.1. Perspektywa krótkookresowa

Uczestnicząc w sprawowaniu rządów, w okresie tym Sojusz Lewicy Demokratycznej zamierza:

- ➔ rozpocząć pracę nad „Strategią polityki zagranicznej RP”;
- ➔ przeprowadzić konsultacje ze wszystkimi siłami politycznymi w kraju na temat priorytetów polskiej polityki zagranicznej;
- ➔ w porozumieniu z sojusznikami rozpocząć w 2011 roku wycofywanie naszych wojsk z Afganistanu;
- ➔ zgłosić na forum Unii Europejskiej propozycję wprowadzenia unijnego (w dalszej perspektywie: globalnego) podatku od międzynarodowych przepływów kapitałowych, korzyści z którego wsparłyby świadczoną przez Unię pomoc rozwojową;
- ➔ powołać przy rządzie RP organ koordynujący promocję Polski i polskiej przedsiębiorczości w świecie, także poprzez dyplomację kulturalną.

5.2. Perspektywa średniookresowa

Uzyskując wpływ na władzę, SLD zobowiązuje się w tej perspektywie czasowej do:

- ➔ doprowadzenia do związania się Polski Kartą Praw Podstawowych UE bez żadnych zastrzeżeń;
- ➔ całkowitego wycofania polskiego kontyngentu wojskowego z Afganistanu i wniesienia swojego wkładu w znalezienie politycznego rozwiązania konfliktu;
- ➔ opracowania w porozumieniu z UE strategii polityki migracyjnej RP, ze szczególnym uwzględnieniem działań na rzecz złagodzenia reżimu wizowego wobec obywateli Federacji Rosyjskiej i państw objętych Partnerstwem Wschodnim UE;
- ➔ zgłoszenia projektu Trójkąta Kaliningradzkiego;
- ➔ rozbudowania współpracy w ramach Trójkąta Weimarskiego

- o spotkania parlamentarzystów, młodzieży, organizacji pozarządowych i stowarzyszeń społecznych;
- ➔ ratyfikacji przez Polskę konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych (ratyfikowanej przez UE);
 - ➔ rozpoczęcia prac nad nadaniem polityce zagranicznej wymiaru gospodarczego w celu umacniania pozycji gospodarczej i technologicznej kraju; wymaga to usprawnienia koordynacji i współpracy międzyresortowej w sprawach zagranicznych, wyeliminowania praktyki partykularnych interesów resortowych oraz zreformowania sfery promocji gospodarczej.

5.3. Perspektywa długookresowa

Poza wymienionymi powyżej przedsięwzięciami, Sojusz – mając wpływ na politykę zagraniczną – spowoduje:

- ➔ powrót do aktywnego udziału w operacjach pokojowych ONZ i – w razie potrzeby – zwiększenie udziału w misjach pokojowych realizowanych pod egidą UE;
- ➔ wprowadzenie do prawa polskiego zapisów umożliwiających użycie Wojska Polskiego poza granicami Polski za zgodą Sejmu RP;
- ➔ podjęcie działań na rzecz tworzenia trwałej, zinstytucjonalizowanej współpracy między NATO i UE w dziedzinie obronności;
- ➔ przeznaczenie większych środków z budżetu państwa na promocję marki „Polska” w świecie, zwłaszcza w państwach Europy Wschodniej oraz na innych „wschodzących rynkach”;
- ➔ ratyfikację przez Polskę Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej, zawierającej pożądane standardy społeczno-ekonomiczne;
- ➔ opracowanie strategii bezpieczeństwa informatycznego RP;
- ➔ stworzenie systemu profesjonalnego wsparcia eksperckiego dla polskiej polityki zagranicznej, włączając w to środowiska naukowe i gospodarcze; rozwinięcie instytucjonalnych więzi z Polonią i Polakami za granicą oraz cudzoziemcami – absolwentami polskich uczelni; unowocześnienie i rozwinięcie systemu stypendialnego dla młodzieży polonijnej oraz obcokrajowców.

Sojusz Lewicy Demokratycznej deklaruje gotowość do konsultacji i współdziałania ze wszystkimi siłami politycznymi w Polsce, którym zależy na zwiększeniu skuteczności polskiej polityki zagranicznej i wzmocnieniu autorytetu naszego państwa na arenie międzynarodowej.

[kontakt]

Rada Krajowa SLD

ul. Rozbrat 44a, 00-419 Warszawa